

Vintagesektionenens nyhetsbrev

Moget & Vackert

Välkomna till Vintagesektionenens första nyhetsbrev!

Tanken med vintagesektionen är att vi som älskar mode, textil, vintage, smycken, accessoarer, smink (med mera!) kan tipsa varandra, lära av varandra, lära känna varandra. Även om vi kanske inte kommer att berätta om alla fyndställen...

Om du har fått brevet utan att vara med i Samlarförbundets vintagesektion beror det på att någon tror att du kan vara intresserad. Gå gärna in på Samlarförbundets webbsida www.samlarforbundet.se och läs mer, eller kontakta mig, Inga-lill Cras.

Vintagesektionen kommer att vara epostbaserad. Du som inte har epost kommer att få nyhetsbrevet som vanligt brev. Har du epost, blir vi jätteglada för att få reda på den. Jag har tänkt att vi ska kunna känna till varandras epostadresser, vill du inte detta, meddela mig snarast!

I det här brevet kommer jag att tipsa om utställningar och de flesta är i Stockholm. Håll gärna koll på dessa museer och utställningshallar, för de har moderelaterade utställningar ibland.

Men tipsa också oss andra om saker som händer på andra ställen!

Och naturligtvis både sånt som händer på webben och sånt som händer i verkliga verkligheten.

Jag vill jättegärna ha bidrag, enklast är att maila mig på **vintage.samlarforbundet@telia.com** eller skicka ett brev till

Samlarnytts redaktion, c/o Inga-lill Cras,
Kungsängsgatan 17-19, 753 22 Uppsala
Mitt telefonnummer är 073-963 19 06.

Årets vackraste bok?

I alla fall något av det vackraste innehåll du har sett

Glittrande glas, färgrik flora och häpnadsväckande historia – allt ryms i denna bok som berättar om blommor som aldrig vissnar.

Evighetsblommor av glimmande glaspärlor som trätts på tunn metalltråd är ett fascinerande historiskt konsthantverk med rötter i Frankrike och Venedig.

Historiskt har pärlblommor använts för dekoration i hemmet, för festdukningar och i kyrkliga sammanhang. Pärlorna har tillverkats av det världsberömda glaset från Murano och Böhmen och förvandlats till utsökta blommor av skickliga och tålmodiga

hantverkare världen över. Medan antika pärlblommor har blivit samlarobjekt, fortsätter på många håll traditionen att skapa blommor till minne av ögonblick som varit – en sommar, en högtid eller någon man håller av.

Författaren Ragnar Levi är vetenskapsjournalist med öga för det sköna och tidsödande konsthantverket och han har en stor samling av dessa blommor, från 1800-talet till moderna

alster. Tillsammans med blomsterfotografen Edvard Koinberg har han skapat en unik och rörande bok om en bortglömd kulturskatt med ursprung i det gamla Europa.

Du kan köpa boken *Blomma för alltid! Pärlhantverk från Frankrike och Venedig* på Bokus (225 kr) eller från Langenskiölds förlag (349 kr). Fram till 14 februari kan du se blommorna på Thielska galleriet i Stockholm. Ett rikt urval från samlingen visas här tillsammans med hans texter.

Utopian Bodies – Fashion Looks Forward

på Liljevalchs konsthall i Stockholm. www.liljevalchs.se

Anrealage. Ensemble, WIDESHORTSLIMLONG, höst/vinter 2010.

Modets makt är stor, modet påverkar oss alla, oavsett om vi följer det eller tar spjörn mot det. Men kan mode användas för att skapa en bättre framtid? Hur förhåller sig modet till våra kroppar, till oss som individer eller grupper, till världen omkring oss?

Utställningen *Utopian Bodies – Fashion Looks Forward* ritar upp tänkbara framtids-scenarier och framhäver modets möjligheter snarare än att fokusera på problemen. I elva olika teman – Hållbarhet, Förändring, Teknologi, Hantverk & form, Hantverk & färg, Solidaritet, Motstånd & samhälle, Motstånd & skönhet, Minnen, Genusidentitet

och Kärlek - kan besökaren finna sin egen framtidsvision.

Bland höjdpunkterna finns Diors couture-ensemble med detaljerade blomsterapplikationer från vårsommarkollektionen 2013 vilken representerar den nya riktning som Raf Simons tog för det legendariska modehuset, A-POC-kollektion som redan då gjordes med "zero-waste" och Jólan van der Wiels och Iris van Herpens magnetskor. Här visas också flera plagg från en av världens största samlingar av Alexander McQueens skapelser.

Också nästa generations modskapare på den internationella avantgarde-scenen finns här, bland andra Anrealage som leker med optiska villor. Till utställningen har specialbeställts nya plagg av 16 svenska designer. Ytterligare en höjdpunkt är "minnesrummet". Här visas hur kläder kan få oss att minnas det förflutna och ibland tillskrivs magiska egenskaper, som t ex en "turskjorta". Kända personer från olika områden har ombetts att visa ett plagg som berättar en personlig historia.

Utställningen visar även några av de nyaste bärbara teknikerna liksom exempel på hur modet tar sig an

den globala klimatkrisen.

Till utställningen produceras en rikt illustrerad katalog med både akademiska

Alexander McQueen. Klänning, In Memory of Elisabeth Howe, Salem, 1692, höst/vinter 2007. Courtesy of RKL consulting. Foto: Mattias Lindbäck.

Jólan van der Wiel x Iris van Herpen. Magnetisk sko. Foto: Federico Da Fies.

och journalistiska texter som sätter in modet i större sammanhang. Bland skribenterna finns professor Elizabeth Wilson som bland annat skrivit om mode som kulturuttryck, och Shaun Cole från London College of Fashion. Texterna är både på engelska och svenska. En särskild katalog görs också för barn, med inriktning på rummens olika teman.

Utställningen görs i samarbete med AMF Fastigheter, ASFB, H&M, Gudrun Sjödén, Pro Suecia Foundation och Patriksson Communication och pågår till 7 februari 2016.

Kan du inte se utställningen på plats finns det mycket bilder på Liljewalchs Press-sida.

The Zoot Suit

Trots att den bars av ett mycket litet antal personer, som själva var en del av en minoritet i 1940-talets USA, har "zoot" betytt mycket för modehistorien och dess roll för kulturell identitet.

Victoria & Albert Museum i London (www.vam.ac.uk) berättade mer om detta mode i en utställning 1994-5, med namnet *Street – från sidewalk till catwalk 1940 till idag*. Utställningen handlade om utvecklingen av olika subkulturers mode. Zoot är ett tidigt exempel på en subkultur och dessutom en som handlar om rasrelationer.

Ursprunget till Zoot är oklar, men det är en stil som var starkt förknippad med ung, svart arbetarklass samt även latinamerikanska och filippinska män som bodde i amerikanska städer i början av 1940-talet. Ordet "zoot" betydde något slitet eller utfört i en extravagant stil, och Zoot var en mycket överdriven form av klädsel, till exempel en knälång kostymjacka med breda axlar och breda slag, höga byxor med extremt vida ben som blev mer normalt vida längst ner vid foten, platt och bredbrättad hatt – gärna med fjäder, skor med spetsiga tår och en överdrivet lång klockkedja. Det var en stil som väckte uppmärksamhet i ett USA som var på väg in i ett krig.

Attityden var minst lika viktig. Man skulle gå som en Zoot, prata som en Zoot. Attityden var också irriterande för medelklassamerikanen – här kom fattiga killar och betedde sig som om de ägde stan!

1943 exploderade rasrelaterade spänningar i Zoot-kravaller. Zootsuiters och vita militärer slogs i industristäder som Detroit och Pittsburgh. Medias och allmänhetens sympatier landade hos de vita, kortklippta soldaterna.

Efter att tygransoneringarna försvann efter krigets slut, inkorporerades den tygrika zoot-stilen in i mainstreammodet. Folk längtade efter mer tyg och hade råd med det. En nedbantad version av kostymen lanserades 1948 som senaste nytt för den djärve mannen. Vita män, förstås.

Idag kan vi se resterna av Zoot i det slappa träningsmodet. Zoot var ett tidigt exempel på att streetwear har influerat modet för "vanligt" folk.

En som verkligen kunde bära upp Zoot var sångaren och bandleadaren Cab Calloway, som bland annat hade en vacker vit kostym i filmen *Stormy Weather* från 1943.

Vill du läsa mer finns bland annat boken *The Zoot Suit: The Enigmatic Career of an Extreme Style*, skriven av Kathy Peiss och utgiven på University of Pennsylvania Press, eller gör en sökning på internet.

Slå ihjäl några timmar

göres enkelt på någon av dessa webbsidor.

Victoria & Albert Museum. Det heter ju att om man är trött på London så är man trött på livet, men om du är trött på livet kan du alltid tänka på V&A så blir du kanske glad igen, för här finns allt.

<http://www.vam.ac.uk/page/t/the-collections/>

Och när du tröttnat på V&A kan du gå över till den amerikanska motsvarigheten, **The Costume Collection at the Smithsonian's National Museum of American History.**

<http://amhistory.si.edu/costume/>

Det här kanske är för gammalmodigt för din smak? Då slänger jag in ett modernare tips, ett virtuellt **sneakermuseum.**

<http://www.thesneaker.net/>

Men om de båda första var för moderna för din smak vill jag verkligen tipsa om sidan **The Human Ecology Collection.** Den är lite svårmanövrerad eftersom man bara får upp en pdf i taget, men de går att ladda ner till egen dator och de innehåller otroliga mängder information för dig som vill ha "the real thing". Vad var modfärgerna 1906? Vad hade en verklig fashionabel kvinna på hatten 1887? Och hur syr man en bahytt?

Här finns också information om dockskåp och matlagning.

<https://uwdc.library.wisc.edu/collections/HumanEcol/>

Ett smakprov finns till höger.

En av mina favoritbloggare är Charlotte på **Tuppence Ha'Penny.** Hon skriver helst om efterkrigstidens England och är alltid påläst om det hon skriver om. Hon har också några "tutorials", bland annat hur man gör en "novelty"-brosch från femtiotalet.

<http://blog.tuppencehapenny.co.uk/>

CHAPTER XXV

IDIOSYNCRASIES IN COSTUME

FASHIONS in dress as in manners, religion, art, literature and drama, are all powerful because they seize upon the public mind.

The Chelsea group of revolutionary artists in New York doubtless see,—perhaps but dimly, the same star that led Goethe and Schiller on, in the storm and stress period of their time. We smile now as we recall how Schiller stood on the street corners of Leipzig, wearing a dressing-gown by day to defy custom; but the youth of Athens did the same in the last days of Greece. In fact then the darlings of the gilded world struck attitudes of abandon in order to look like the Spartans. They refused to cut their hair and they would not wash their hands, and even boasted of their ragged clothes after fist fights in the streets. Yes, the gentlemen did this.

In the fifteenth and sixteenth centuries there was a cult that wore furs in Summer and thin clothes in Winter, to prove that love made them strong enough to resist the elements! You will recall the Euphuists of England, the Precieuses of France and the Illuminati of the eighteenth century, as well as Les Merveilleux and Les Encroyables. The rich during the Renaissance were great and wise collectors but some followed the fashion for collecting manuscripts even when unable to read them. It is interesting to find that in the fourth and fifth centuries it was fashionable to be literary. Those with means for existence without labour, wrote for their own edification, copying the style of the ancient poets and philosophers.

As early as the fifteenth and sixteenth centuries Venetian women were shown the Paris fashions each Ascension Day on life-size dolls, displayed by an enterprising importer.

It is true that fashions come and go, not only in dress, but how one should sit, stand, and walk; how use the hands and feet and eyes. To squint was once deemed a modest act. Women of the fifteenth and sixteenth centuries

stood with their abdomens out, and so did some in 1916! There are also fashions in singing and speaking.

The poses in portraits express much. Compare the exactly prim Copley miss, with a recent portrait by Cecilia Beaux of a young girl seated, with dainty satin-covered feet outstretched to full extent of the limbs, in casual impertinence,—our age!

To return to the sixteenth century, it is worthy of note that some Venetian belles wore patines—that is, shoes with blocks of wood, sometimes two feet high, fastened to the soles. They could not move without a maid each side! As it was an age when elemental passions were “good form,” jealous husbands are blamed for these!

In the seventeenth century the idle dancing youth of to-day had his prototype in the Cavalier Servente, who hovered at his lady's side, affecting extravagant and effeminate manners.

The corrupt morals of the sixteenth century followed in the wake of social intercourse by travel, literature, art and styles for costumes.

Mme. Récamier, the exquisite embodiment

of the Directoire style as depicted by David in his famous portrait of her, scandalised London by appearing in public, clad in transparent Greek draperies and scarfs. Later Mme. Jerome Bonaparte, a Baltimore belle, quite upset Philadelphia by repeating Mme. Récamier's experiment in that city of brotherly love! We are also told on good authority that one could have held Madame's wedding gown in the palm of the hand.

Victorian hoops for public conveyances, paper-soled slippers in snow-drifts, wigs immense and heavy with powder, hair-oil and furbelows, hour-glass waist lines producing the “vapours” fortunately are no more.

Taken by and large, we of the year 1917 seem to have reached the point where woman's psychology demands of dress fitness for each occasion, that she may give herself to her task without a material handicap. May the good work in this direction continue, as the panorama of costumes for women moves on down the ages that are to come.

Samlarförbundets kavajmärke kostar 70 kr inklusive frakt och kan beställas via Samlarförbundets shop på

www.samlarforbundet.se

Vintagesektionens nyhetsbrev är till för dess medlemmar och beräknas komma ut ett par gånger per år. Bidrag mottages tacksamt! Skicka till vintage.samlarforbundet@telia.com eller skicka ett brev till Samlarnytts redaktion, c/o Inga-lill Cras, Kungsängsgatan 17-19, 753 22 Uppsala.

Vintagesektionen är en del av Samlarförbundet Nordstjärnan. Medlemskap i sektionen kostar 20 kr och förutsätter även medlemskap i förbundet, som kostar 250 kr för 2016.